

CRÍTICA DE CLÀSSICA

Surreal i espiritual

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Obres de: Llop, Penderecki, Humet, Pärt, Guinjoan i Poulenc

Director: Josep Vila i Casañas

Lloc i data: Petit Palau

(18/V/2014)

JAUME RADIGALES

Poca, massa poca gent per a un concert que, ni que fos pel programa escollit, mereixia més audiència. Perquè, és cert, el laïcisme del segle XX ha fet poc per la música religiosa (llegiu sacra o litúrgica), però de mostres, n'hi ha, i força bones.

A més, el concert al Petit Pa-

lau aplegava composicions de contingut eminentment espiritual d'autors catalans, com el *Dextera Domini* de Ramon Humet o *Encara és temps de somniar?* *Encara* de Guinjoan sobre text de Màrius Torres.

Aquests van ser alguns dels plats forts a càrrec d'un Cor de Cambra del Palau que viu, amb la direcció de Josep Vila i Casañas, un dels seus millors moments. Per no parlar de l'efectiva i efectista disposició envoltant del *Da pacem Domine* d'Arvo Pärt, si bé el millor del primer bloc va ser el *De profundis* de Penderecki.

Espiritualitat i surrealisme era el títol escollit per al concert, tot i que l'avantguarda citada hauria de ser la que du-

gués el mot en majúscules. Perquè va ser una segona part, amb onze composicions de Poulenc (els cicles *Un soir de neige* i *Sept chansons*), les que semblava que esqueien més al Cor de Cambra del Palau, qui sap si per la linealitat melòdica, molt més ben definida, del compositor francès o pel complement del recitat a càrrec de Miquel Desclot amb una escenografia de mínims però prou integrada al conjunt de la sessió.

I és que durant la primera part la formació coral va exhibir bones intencions però resultats incerts en entrades i en una afinació que, amb el tractament a cappella o amb les ambigüitats tonals de les peces escollides, va obligar en més d'una ocasió a treure el diapasó als membres del Cor de Cambra del Palau.●